

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9158

гр. София, 25.11.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в закрито заседание на 25.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **11646** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК.

Образувано е по искова молба вх. № 30756 от 14.10.2019 г. на Е. Д. С., чрез представител по пълномощие адв. И. А. срещу министерство на вътрешните работи на Република България, за заплащане на обезщетение за причинени от отменен електронен фиш имуществени вреди в размер на 300,00 лева.

Ответникът е получил препис от исковата молба и в законоустановения срок е депозирал писмен отговор от 20.11.2019 г., с който оспорва допустимостта на предявения иск, при условията на евентуалност го оспорва по основание и размер.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното от ищеца, намира, че искът, с който е сезиран, е процесуално недопустим на основание чл. 205 АПК и чл. 130 ГПК. Съображенията за това са следните:

Въз основа на твърденията на ищеца, обективирани в исковата молба, искът следва да бъде квалифициран правно по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Съгласно чл. 1, ал. 2 ЗОДОВ искът за обезщетение на вреди, причинени от незаконосъобразна административна дейност се разглежда по реда на АПК. Императивната правна норма на чл. 205 АПК очертава надлежната пасивна процесуална легитимация по иска - юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Съгласно т. 1 от Тълкувателно постановление № 2 / 2014 г. от 19.05.2015 г. на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, делата по иски за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания, включително и такива за присъждане на разноси в производството по обжалване, са подсъдни на административните съдилища. Издаването на наказателното постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения и упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната

им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност.

В случая искът е предявен срещу министерство на вътрешните работи на Република България, а не срещу Областна дирекция на МВР –К., юридическо лице, по арг. чл.37,ал.2 от Закон за министерството на вътрешните работи, в чиято структура се намира органа издал отменения електронен фиш, поради което е процесуално недопустим.

Страните в исковото производство, каквото е това по ЗОДОВ, се определят от ищеца като страна по възникналото с предявяването на исковата молба процесуално правоотношение. Нито ответникът, нито съдът, са носители на процесуално правомощие по определяне на ответника по предявен иск. Предвид характера на производството (исково), неприложими са нормите на АПК, уреждащи процесуално задължение за съда за служебно конституиране на страните. Ответникът се индивидуализира от ищеца, а съдът дължи единствено преценка за допустимост на иска, респективно – на производството, съобразно заявеното от ищеца. Процесуалната легитимация на ответника е сред положителните процесуални предпоставките за възникване на правото на иск. Липсата ѝ обосновава извод за недопустимост на иска. Задължение на съда е да следи служебно за процесуалната легитимация на ответника по предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Съдът няма задължение да напътва ищеца и да му указва срещу кого да насочи иска и кого да посочи като ответник, след като такъв е недвусмислено индивидуализиран от него. Незнанието на ищеца срещу кого да насочи иска си или евентуалната негова грешка в тази насока, са ирелевантни – така реш. по адм. дело № 12144/2014 г., по адм. дело № 7987/2014 г., опр. по адм. дело № 13951/2015 г. на ВАС и мн. др.

На следващо място – посочването в исковата молба на ненадлежен ответник не съставлява нередовност на същата, подлежаща на изправяне по реда на чл. 129, ал. 2 ГПК. Насочването на иск срещу ненадлежен ответник представлява абсолютна положителна процесуална пречка за надлежното упражняване на правото на иск, за която съдът следи служебно във всеки етап на производството и чието наличие обуславя недопустимост на образуваното съдебно производство при приложение на нормата на чл. 130 ГПК, а не представлява нередовност на исковата молба. Поради това, производството като недопустимо следва да бъде прекратено.

Така мотивиран и на основание чл. 130 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба вх. № 30756 от 14.10.2019 г. на Е. Д. С., чрез представител по пълномощие адв. И. А. срещу министерство на вътрешните работи на Република България за заплащане на обезщетение за причинени от отменен електронен фиш имуществени вреди, в размер на 300,00 лева.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 11646/ 2019 г. по описа на АССГ, I отделение, 20състав като недопустимо.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от връчването му на Е. Д. С..

СЪДИЯ: